

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Vitam et sanguinem!...

(P). Acestea sunt cuvintele istorice, eternizate pe monumentul împărătesei Maria Terezia, desvilit, Duminecă, în istoricul oraș Pojon.

Care va să zică, Maghiarii au avut o nouă serbare națională. Inaugurarea monumentului din Pojon.

La dreptul vorbind, festivitatea de Duminecă, ținută în Pojon, a fost o întârziată serbare *millenară*, care numai din acel motiv nu s'a putut ținea în anul trecut *millenar*, pentru-că monumentul nu era gata. S'a inaugurat deci cu un an mai târziu.

Asta însă n'are a face. Întârzierea nu detrage nimic din însemnatatea momentului istoric, eternizat în monumentul din întrebare.

Căci se nu uităm, e vorba de monumentul ridicat din partea orașului Pojon, întru memoria împărătesei Maria Terezia, monument, care eternizează una din cele mai frumoase pagini ale istoriei maghiare, cu care patrioții nostri paradează la zile mari în — fața *dinastiei*.

Să reasumăm întâmplările trecutului. Era la anul 1741. Dinastia casei de Habsburg se afla în mare primejdie. *Frideric*, regele Prusiei, intrase cu trupele sale în Silezia, Bavariei și Francezii înaintaseră până la Linz și Praga, ear' singuratici călăreți inimiți au fost ajunși chiar până la porțile Vienei. Dinastia casei de Habsburg era dar' amenințată cu pierderea tronului, și în aceste zile de grea cerere, împărăteasa Maria Terezia merge la Pojon, unde se afla întrunită dieta maghiară, și îmbrăcată în haine de dolu, se prezintă în fața nobilimei ungurești, căreia îi ține următoarea vorbire desperată: „Afacerile noastre sunt încungiuurate din toate părțile de primejdii, pe cari, fiind-că ele amenință și iubita noastră Ungarie, nu le putem mai mult tăinu în fața nobililor maghiari. E în pericol coroana acestei țeri; e în pericol persoana noastră și a copiilor nostri mult iubiți. Părăsiți de toți, apelăm acum la armele *maghiare*, devenite celebre prin atâtea monumente istorice; la vitejia și la credința Maghiarilor. Fidelității lor ne încredințăm persoana noastră și a copiilor nostri. În ei ne punem toată speranța, pîntrunși de acea firmă credință, că în această primejdie ei nu ne vor detrage sfatul lor și întregul lor ajutor posibil.”

Așa se zice, că ar fi vorbit împărăteasa Maria Terezia către magnații maghiari, întruniți la anul 1741 în dieta din Pojon. Maghiarii o spun, că așa s'ar fi întâmplat treaba. Ba spun și mai mult. Spun, că cu această ocaziune, împărăteasa ar fi ținut în brațe pe micul principe *Iosif*, pe atunci de șase luni, ca să influențeze și mai mult asupra Maghiarilor.

Dar' aceasta e numai o legendă iscodită de fantasia istoriografilor maghiari. Prințul Iosif, mai târziu împăratul Iosif al II., se afla atunci în Viena, și nobilimea maghiară abia zece zile mai târziu l'a văzut, cu ocaziunea depunerii jurământului tatălui său, *Francisc de Lotaringhia*, în calitate de conregent, și nici atunci, nu în brațele mamei, ci în brațele — doicei sale.

E legendă și aceea, că Maghiarii, după ascultarea vorbirii împărătesei ar fi tras săbiile din teacă, când au strigat: *Vitam et sanguinem!* Nu; săbiile nu s'au tras, deși puteau fi trase, pentru-că inimicul era departe, și nu le-ar fi văzut.

Fapt istoric însă e, că Maghiarii au promis, și de fapt au să deț impărătesei întregul lor ajutor, ca să se scape tronul de primejdie. Deputații au mers acasă și au verbungat o armată de peste *patruzeci de mii* de ostași, care a fost folosită cu succes în contra inimicului.

Acesta e faptul istoric, și aceasta scenă din istoria Ungariei e eternizată în monumentul ridicat întru memoria împă-

rătesei Maria Terezia în orașul Pojon. Și acum se reducem acest fapt istoric la adevărata sa valoare.

Maghiarii, măguliți prin aceea, că împărăteasa Maria Terezia a venit la ei acasă și i-a rugat să-i vină întru ajutor ca să-i mântue tronul de primejdie, s'au arătat generoși și i-au oferit: *vitam et sanguinem!*, viața și sângele! De fapt însă nu s'au jertfit viața și sângele lor, ci sângele *popoarelor* din Ungaria, despre care istoria lor nu face nici o pomenire. Nu aceia, cari în dieta din Pojon strigau din răspuțeri *vitam et sanguinem!* și-au pierdut viața și s'au versat sângele pe câmpul de luptă în contra inamicilor tronului habsburgic, ci acele mii și mii de cetățeni și eroi *fără nume*, despre cari istoria numai atâta scrie că: au căzut în luptă atâția și atâția.

Și totuși pe monumentul dela Pojon se vede numai figura unui magnat unguresc, care strigă: *vitam et sanguinem!*, și figura unui ostaș, earăși unguresc, care reprezintă de bună-seama *misera plebs* de multe limbi din Ungaria, care a sărit se propteașă cu brațul ei venjos tronul casei habsburgice, ce se clătina rău pe acelea vremuri.

Și ce coincidență ciudată! Acum, după un veac și jumătate, Monarchul, care a luat parte la inaugurarea monumentului din întrebare, vine la Budapesta, între Maghiari, la ei acasă, ca să le ceară de nou ajutorul.

De astă-dată nu tronul casei habsburgice e în primejdie, ci e periclitat *dualismul*, din cauza *cuotei*. Și Maghiarii măguliți prin aceea că Monarchul apelează la sprijinul lor, vor veni de bună-seamă și de astă-dată în ajutorul coroanei și vor zice, nu: *vitam et sanguinem!*, ca înaintașii lor, ci *iadul punga!* Iuși din ea cât trebuie ca dualismul să se susție!

Și precum înaintașii lor numai cât au promis *vitam et sanguinem!*, dar' nu s'au dat-o de fapt, pentru-că alții au sărit să le împlinescă promisiunea, — tot așa și cu *urcarea cuotei*, care acum pare a fi neevitabilă, nu Maghiarii vor fi cei scurtați, ci earăși *misera plebs*, pentru care istoria nu vorbește decât numai în *cifre*. Meritul însă se va atribui de nou Maghiarilor, despre cari se va zice că ei au scăpat de nou coroana de mare primejdie. Și se poate, că peste alt veac și jumătate se va ridica un nou monument întru eternizarea acestui mare și însemnat moment din istoria Ungariei. Adeică, pe scurt, Maghiarii au dispus înainte cu un veac și jumătate de *viața și sângele popoarelor* din Ungaria și au făcut senzație în istorie, ear' lor renume și merite înaintea dinastiei cu aceasta, ear' azi tot Maghiarii dispun de *averea popoarelor* din Ungaria, făcându-și asemenea renume și merite în fața dinastiei cu — *punga* altora!

E bine așa?

Bine. Căci așa a lăsat Dumnezeu; cel tare se se folosească de slăbiciunea celui slab și se-l exploateze unde poate și cât poate. Ear' cel slab, care numai la aparență e slab, căci după puterea sa numerică e mult mai tare decât acela, care a usurpat puterea și o ține în mână sa, — merită ca să fie exploatat dacă nu are curagiul, voința și boldul de a se apăra! Cine se de-josește la rolul unui verme trăitor, merită să fie călcat în picioare, — zice Kant.

Și bine zice!

Sibiu, 19 Maiu n.

Guvernul cedează. Ministrul de justiție *Erdely* numai astfel a putut isbui în comisiunea judiciară a dietei cu faimosul §. 16 din proiectul de lege despre curțile cu jurați, că a făcut din el chestie de cabinet. Cum însă paragraful acesta restringe în mod vădit libertatea de presă, pe care de altcum numai Maghiarii o cunosc, noi celelalte naționalități *ba*, — s'a pornit un curent dușmănos acestui paragraf chiar și în sinul partidului liberal. Guvernul a aflat de lipsă deci a comunica *oficio*ș mameleucilor sei, că dorința și

intențiunea guvernului e ca paragraful cu pricina să se primească așa cum l'a modificat ministrul de justiție; *nu face însă din el chestie de cabinet ori de partid*.

Va să zică, bate în retragere voinicosul ministrul de justiție *Erdely*.

Dela curtea română. Din *București* se telegrafează, că *A. S. R. principele Ferdinand*, moștenitorul de tron al României, continuă a fi *bolnav, legat la pat*. În „Monitorul oficial” găsim publicat următorul *bulletin* despre starea boalei *Al. Sale*:

Astăzi, 3/15 Maiu, la 8 ore și trei sferturi dimineața, ne-am întâlnit în consultațiune lângă A. S. R. principele României și am constatat toate semnele unei febre continue la începutul celei de a două săptămâni.

Boala se prezintă cu caracterele ei obișnuite și își urmează cursul regulat. — Dr. Cantăcușino, Dr. Buichiu, Dr. Krenniz.

Situația în Bucovina. Articolul final, referitor la situația din Bucovina, am fost siliți să-l rezervăm pentru numărul de mâine, fiind azi prea îmbulziți cu material de urgență.

Din parlament. Festivitățile din Pojon, la cari a luat parte și M. S. Monarchul și aproape toți membrii casei domnitoare, au adus și o mică supărare pe seama patrioților nostri. Anume: deputațiunea parlamentului maghiar a fost pusă în program abia la locul al treilea în șirul deputațiunilor, cari au fost primite din partea Monarchului, va să zică, după clerul bisericei catolice și după deputațiunea militară. Aceasta a supărat întru atâta pe presidenții camerei și ai casei magnaților din Ungaria, încât nu s'au prezentat cu deputațiunea parlamentară în fața Monarchului.

Chestia s'a adus apoi pe tapet în ședința de ieri a dietei maghiare. Înainte de începerea ședinței deputații *Holló, Eötvös* și *Horánszky* au întreb pe presidentul casei, de e adevărat, că la Pojon deputațiunea parlamentară a fost pusă la locul al treilea în programul de primire, nu la locul prim, care-i compet și că presidentul a salvat demnitatea parlamentului, prin aceea, că nu s'a prezentat cu deputațiunea în fața M. Sale?

Presidentul *Szilágyi* a răspuns cam în doi peri, accentuând, că prin aceea ce s'a întâmplat, nu s'a intenționat vătămarea dietei.

După exhaiurierea ordinii de zi, chestia s'a pus de nou în discuție. Atât *Eötvös* cât și *Holló* au cerut dela *Bánffy* lămuriri, adresându-i câte o interpelație. *Bánffy* a răspuns imediat, că în privința prezentării deputațiunei parlamentare, dânsul a vorbit cu presidentul casei în club, jucând *cărți amândoi*. Ministrul-president l'a zis atunci presidentului casei, că prezentarea deputațiunei parlamentare nu e necesară, fiind-că festivitatea nu e regnicolară.

După *Bánffy* ia cuvântul presidentul *Szilágyi* și declară, că în chestia de pe tapet nu a vorbit cu prim-ministrul *Bánffy* în club și la *cărți*, ci în camera miniștrilor din edificiul dietei, va să zică *oficio*ș.

E cam slab la memorie *Bánffy* asta. Prea des se lasă să fie prins cu ocaua mică în ale — *adeverului*.

Ungurește! S'a pus la cale o mișcare de acel înțeles, ca ministrul de justiție se îndrume judecătoriile din Croația să-și edee decisiunile și sentențele pe seama Maghiarilor, nu numai în limba croată ci și în traducere autentică *maghiară*.

Tot mai cutezători devin Maghiarii în ale maghiarării.

Serisori din Paris.

— Correspondență particulară. —

14 Maiu 1897.

— Catastrofa din rue Jean Goujon. —

Se apropie două săptămâni de când s'a întâmplat teribila nenorocire dela Bazar dela Charité, unde 117 ființe s'au aflat o moarte înfiorătoare. Atât de adânc a fost impresiionat publicul francez, încât nici chiar azi, după mai bine de zece zile, durerea nu s'a micșorat și toți vorbesc despre catastrofa dela 4 Maiu. Pe bulevarde, prin cafenele, prin salele de spectacol, în saloane mai ales, pe turful curselor chiar, nu auzi decât comentarii și jale, convorbiri și tristețe.

Amănuntele acestui incendiu sunt cunoscuta cetitorilor „Tribunei”, de aceea mă voiu mărgini în această correspondență întru relatarea câtorva fapte mai principale și a da câteva reflexiuni ce rees din acest eveniment, care mult timp nu se va șterge din memoria tuturor.

Instrucțiunea condusă de judecătorul de instrucție *Bertulus*, continuă cu mare activitate, și chiar pare a se stabili cauza incendiului și responsabilitățile.

Lampa cinematografului a fost cauza catastrofei. Această lampă era nouă și a fost cumpărată în ajun chiar, deci nu fusese nici decum experimentată. Ieri, dl Girand în fața judecătorului de instrucție a experimentat și a făcut „repetiții” cu un cinematograf și acestea au adus concluziunile următoare: din punct de vedere științific, cauza sinistrului e cunoscută. Lampa s'a stins la un moment dat. Cine e vinovat? De sigur, cel-ce a aprins lampa, căci n'a luat toate precauțiile trebuincioase. Cine a aprins lampa? Aci e greutatea, căci toți cei-ce erau acolo, jură că nu ei au dat foc fiitului. Se pare ear', că i nimic nu e sigur și totul nu e decât conjetură, că *Bellac*, manipulatorul cinematografului e cel asupra căruia se îngrămădesc toate vinovățiile. În al doilea rând, responsabilitățile cad și asupra membrilor organizației, căci au dovedit în arangiarea bazarului o ușurință care nu e permisă. În puține zile, judecătorul de instrucție își va redacta și înainta raportul și vom vedea desbătându-se la bara justiției culpabilitățile și responsabilitățile, celor cari merită a fi pedepsiți.

Care era numărul persoanelor prezente în interiorul bazarului în momentul când flăcările arzătoare au cuprins în mijlocul lor omoritor atâtea suflete pe atât de nevinovate, pe cât și de nobile și prin naștere și prin scopol ce-l urmăreau?

Unii, și acestia sânt cei-ce erau prezenți, spun că numărul persoanelor invitate era dela cinci la șase sute; alții, și acestia sânt membrii comitetului organizator, spun că ar fi fost vre-o mii și trei sute. Care e adevărul? În ori-ce caz, în sala cinematografului, acolo de unde a pornit focul, nu erau decât 35 de persoane. Cât de repede și puternice au trebuit să fie flăcările, ca să se răspândească cu atâta putere și să cuprindă întreg bazarul, care avea aproape o sută de metri lungime!

Banii curg! Trei milioane și mai bine în zece zile! E de mirat, și faptul acesta ne dovedește, cât de crud a fost lovită societatea parisiiană și poporul francez chiar.

Un milion aproape a fost dat anonim.

Unii susțin, că ar fi baronesa *Hirsch*, însă nu e adevărat; chiar dînsa a desmîșit acest fapt. Adevăratul nume e acela al doamnei *Lebaudy*. Dînsa e donatorul anonim și numele ei e dat de întreaga societate parisiiană. În restaurantele cele mai bune, unde se fîntănește tot ce Parisul are mai elegant, numele de *Lebaudy* e dat de toți. Ieri la curse chiar, toți au vorbeau decât de generoasa donatoare anonimă. Și eu am avut ocaziune să vorbesc cu persoane bine informate, și mi-s'a asigurat, că doamna *Lebaudy* e aceea, care a alinat suferințele săracilor și se ascunde sub vîlul necunoscutului.

Alt milion a fost dăruit ieri de către contesa de *Castellane*. Se știe, că contesa de *Castellane* nascută *Gould* e fîca miliardarului american. Această donatoare consacră în memoria mamei sale suma de un milion pentru cumpărarea unui teren și construirea unui local, care să servească vînzărilor bazarului de caritate. Această generositate a produs o mare impresiune și așază nu se vor-

bea în Paris, decât de această faptă demnă de toată lauda.

Jurnalul „*Le Figaro*” a strîns până în momentul de față suma de 1 milion, 237,432 franci și 94 centime! Și această sumă în scurtul restimp de șase zile! Se crede și se speră, că se va atinge suma de patru milioane franci, cari vor servi la binefaceri și la ridicarea unui monument în memoria victimelor groazuicului sinistru.

La câte reflexiuni nu dă naștere această explozie a generosității și măriminei omenestii! Câte învățăminte adăuci nu rees din aceste fapte!

Poporul, otrăvit de florile retorice ale visătorilor și revoluționarilor, cari nu fac decât reclama electorală și nu-și servesc decât interesele lor personale, din niște idei ce fac parte din domeniul fantasiei și al visurilor, poporul zic, începuse aci în Franța, să nu poată vedea un bogat fără a murmura și a blestema pe cei bogați, cari nu se gîndesc decât la satisfacerea luxului și plăcerilor lor. Ori-care bogat era privit de către cei săraci ca un dușman, ca un inimic al lor. Și aceasta pentru-că niște indivizi fără scrupul se ridicau pe umerii poporului, lovind fără milă în cei bogați. Mai ales aci la poporul francez care se îmbată de vorbe frumoase, dar' goale și fără sens, de frase retorice, dar' sîrăce de ori-și-ce idee, de discursuri patetice, dar' lipsite de ori ce basă solidă și cugetare serioasă.

Ei bine, acești oameni au amuțit și catastrofa din rue *Jean Goujon* le-a dat o desmîșire puternică. Faptele dureroase au învins vorbele fără șir, nenorocirile cele mai groaznice au doborât fantasiile cele mai aprige ale visătorilor și exploatorilor. A trebuit să vie o nenorocire așa de cumplită; au trebuit să piară în prada flăcărilor 120 de victime, femei, copii și bărbați, ca să dovedească poporului, adevăratului popor, că e exploatat și înșelat de cei ce trag din sudoarea muncii lui. Acele femei au pierit făcînd binele, strîngînd bani pentru săraci și pentru alinarea suferințelor bolnavilor și nenorociților. În fiecare an bazarul de caritate producea un milion de franci.

Acești oameni, isbuiți crud prin morțile părinților lor, în zece zile strîng pesle trei milioane și se gîndesc cum se facă ca săracii să nu suferă, chiar dacă pe ei moartea l'a lovit atât de crud, chiar dacă nenorocirea le-a răpît tot ce aveau mai scump.

Ce poate fi mai nobil, decât să mori făcînd binele, și cei ce rămîn în urma ta, îngrozii de durere, se contribuie prin banii lor la alinarea suferințelor celor desmîșteniți?

Și eri chiar am auzit pe niște republicani propunînd: „Milioanele! milioanele vor servi, de propagandă clericală, ear' nu de a ajuta pe săraci!” Trebuie ca cine-va să fie lipsit de ori-și-ce cugetare și orbit ca să pronunțe asemenea cuvinte nesocotite. Republicanii până și în această nenorocire nu vîd decât un succes al monarhismului!

Discursul părintelui *Olivier*, pronunțat în biserica dela *Nôtre-Dame*, când cu ocazia ceremoniei funebre în memoria victimelor, a produs mare senzație, căci a făcut alusie la această nenorocire, care coincide cu scoaterea credinței din religia creștină, alungată de guvernul Republicii. Ce e drept, *Felix Faure* pentru prima oară a pășit în mod oficial în biserică și pentru prima-oară a scris cuvîntul Dumnezeu într-o telegramă adresată împăratului german.

Să fie vre-o legătură între slăbirea sim-

țămîntului religios și decăderea Francezilor?

Alungarea bisericeii să fie dovada slăbirei

Franceiei?

Telegrama împăratului Germaniei, visita

ce a făcut-o ambasadorului francez din Berlin

și cei 10.000 franci subscriși la „Figaro” sînt

obiectul comentării tuturor sferelor politice de

aici. Cei mai limpezi în vederi, vîd, cum Wil-

helm II copleşte cu politețea sale pe Fran-

cezi. Sînt intristați, îndurerați, însă ... tace

și suferă amar ori-ce Francez.

Telegrama de condolență a studenților

Români de aci și a secțiunei Ligei, apărută

în „Figaro” (de unde am reproduc-o și noi

Red. „Trib.”) a făcut bună impresiune pre-

tutindeni, mai ales că a fost singura manifes-

tațiune românească cu privilegiul nenoroci-

din rue Jean Goujon.

Ignotus.

INSTALAREA NOULUI EPISCOP AL DIECESEI DE LUGOJ.

Serbările Lugojului.

Raport special al „Tribunei”.

II.

Lugoj, 16 Maiu 1897 n.

Ziua de astăzi a fost o continuă serbare. De dimineață până seara târziu ea a fost întreagă a instalării. A avut trei momente principale, pe cari le vom grupa astfel: instalarea în biserică, recepțiunea deputațiilor și banchetul. Câte momente au mai fost afară de acestea trei mari trebuie să le las la o parte.

În catedrală.

La 8^{1/2}, catedrala este centrul de atracțiune a publicului.

Toate intrările sunt deschise, dar întra nu poți decât cu bilet. Înăuntru sunt aranjieri cu cocarde albastre, cari îți arată locul. Pentru deputații sunt rezervate scaune în strane și în mijlocul bisericii. Și deputațiile vin pe rând.

De-a dreapta, în strana principală ved pe comitele suprem Iakabffy, vicecom. Litsek și deputatul Szende Béla, în dismagyar. Dinaintea lor, într'un scaun mai jos, e parochul romano catolic Patsky și capelanul seu, parochul reformat Chovan Zsig, rabinul Dr. Händler, Putnok, directorul gimnasiunii.

Mai îndărăt, tot la dreapta, e deputațiunea direcțiunii financiare în frunte cu directorul Ribiczey, și alte deputații, pe cari nu le mai pot distinge.

În partea stângă strana principală e rezervată rudeniilor episcopului, între cari observ pe Dr. Maior, consilierul, Dl T. Radu din Caransebeș, cu fiul seu, doamna Dr. Iac. Maior, și alte patru dame. Mai în jos, lângă altar, într'o strană potrivită sunt reprezentanții presei române: „Tribuna” (Dr. E. Dăianu), „Unirea” (A. C. Domșa), „Dreptatea” (Iacob Af. Nicolescu). Pentru presa străină sunt doi reprezentanți; redact. dela „Süd-Ungarn”, corespondent al biurolui oficios de corespondențe și un tiner Fischer, pentru „Bud. Hirap”, „Egyetértés” și „Nemzet”.

Pe aceeași parte, înaintea bisericii e un sir de scaune. În frunte ved pe reprezentanții clerului român ortodox din Lugoj: Dr. George Popovici, Mateiu Ignea și alții; apoi vine armata, houzveime și artilerie, în frunte cu colonelul Bellmont și maiorul Rutics. Judecătoria, în frunte cu Pécely, preș. la tribunal, Inschitz, jude cerc. și alții; oficiul de forestierie, (Belhary Jenő) și primăria în frunte cu primarul Marsovszky, etc., etc.

Cealaltă parte e ocupată de clerul diecesan și de mulțime de popor, printre cari se distinge câte o figură frumoasă impunătoare de țeran bănațean inteligent. Dame sunt foarte multe, chiar și corul e ocupat de ele.

„Eată preotul mare!”

La 8^{3/4} o mișcare se resimte prin mulțime. Se anunță sosirea la portalul bisericii a episcopului. Dela altar pornesc băieții cu crucea și rapidele, ear' după ei un lung sir de preoți se întinde. Cei mai mulți sunt bătrâni, încrunțiți... Și es, es întru întîmpinarea tinerului mire al dieceei Lugojului.

Corul începe, lung, pătrunzător: „Eată preotul mare!”... și toate privirile se întorc spre portal.

Conductul se reîntoarce la altar. La capătul lui este episcopul. Rumenă, înfloritoare e fața lui sub umbra neagră a camilafeci negre orientale, care revarsă un negru vîl pe umerii lui lați... În mână e toiagul, cu care măsură rar calea ce percurge apropiindu-se de altarul, la care acum are să jertfească, primădată ca episcop, jertfă bineplăcută lui Dumnezeu.

„Să se cetească!”

După rugăciunile obișnuite, episcopul revine în mijlocul presbiterului pe scaunul așezat sub baldachin și aci îmbracă ornatele sacre. După ce binecuvîntă poporul, intră în altar, se roagă, și apoi ese în scaunul arhieresc, de-a dreapta, și ține o scurtă cuvîntare de întroducere la instalarea sa. Sunt cuvinte rari, oficioase și autoritative. Clerul asistent se postează înaintea lui în mijlocul presbiterului. Apoi șede în scaunul seu, și rînd pe rînd dispune „să se cetească!” cutare și cutare act. Cetează diaconii: Boroș și Dr. Iuliu Raftiu. Se cetește:

Decretul regal, ungurește și românește, prin el se rezervă M. Sale și tuturor succesorilor lui denumirile în scaunele de canonici, rămânând episcopului numai dreptul de a prezenta persoane potrivite.

Bula Papală, latinește, îi impune episcopului grija, că cu timpul să-și facă seminar diecesan. Se cetește apoi:

Scrisoarea Papei către Maiestatea Sa: „Preaiubitul nostru fiu, Francisc Iosif”...

Decretul, extradat românește de metropolitul Dr. Victor Mihályi: Noi... conte Roman... membru onorar al Academiei române, membru al „Asociațiunei Transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” etc.

Scrisoarea Papei, către poporul cetății și a dieceei Lugojului (o reproducem).

Scrisoarea Papei către clerul diecesan, ambele latinește și românește.

Papa către popor.

Ca specimen din actele cetite dăm una dintre scrisorile Papei, pentru a vedă cetitorii cum sînt ținute aceste scrisori.

Eată scrisoarea către poporul cetății și dieceei Lugojului.

Leo Episcopus Servus Servorum Dei = Dilectis filiis, **Populo** Civitatis et Dioecesis **Lugostensis** Ritus Graeco-Rumeno-Catholici Salutem et Apostolicam benedictionem. Hodie Nos Ecclesiae Lugosien. Ritus Graeco-Rumeno-Catholici certo tunc expresso modo pastoris solatio destituitae, de persona dilecti filii **Demetriu Radu** electi Episcopi Lugosien. Ritus Graeco-Rumeno-Catholici Nobis et Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus ob suorum exigentiam meritorum accepta, ipsorum Fratrum Consilio Apostolica auctoritate providimus, ipsunqne illi in Episcopum et pastorem praefecimus, curam, regimen et administrationem ipsius Ecclesiae Lugosien. eidem in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo, prout in Nostris inde confectis Litteris plenius continetur. Quocirca universitatem Vestram monemus et hortamur attente Vobis per Apostolica Scripta mandantes quatenus dictum Demetrium Electum tamquam patrem et pastorem Animarum Vestrarum devote suscipientes et debita honorificentia pertractantes, illius monitis et mandatis salubribus humiliter intendatis, ita quod dictus Demetrius Electus in Vobis devotionis filios, et Vos in eo per consequens patrem benevolam iuvenille gaudeatis. Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo nonagesimo sexto Tertio Nonas Decembris, Pontificatus Nostri, Anno decimo nono.

Aici urmează cinci alte subserieri, greu de decifrat și sigilul de plumb.

Scrisoarea e pe pergament, în șire lungi, cu inițiale decorate.

Cuvîntările de instalare.

După cetirea actelor se încep cuvîntările oficioase.

Vicarul **Petru Pop** rostește primul cuvînt, reamintind cum metropolitul Mihályi i-a părăsit, cum nedumeriri au cuprins sufletele tuturor, până ce a venit știrea despre norocoasa denumire. Între altele dl vicar reîmprospetează scena ce s'a petrecut la gara din Lugoj cu prepositul Moldovan, când Maiestatea Sa mergea la Orșova și București și i-a întrebat: „Unde vi-e episcopul?”

A mai vorbit venerabilul bătrîn, prepositul Moldovan, care a văzut pe toți episcopii dieceei Lugojului, și i-a exprimat bucuria, ce simte când vede, în tron îmbrăcat și luminat cu lumina de arhieru pe cel mai tînăr episcop.

A urmat după acestea un moment pătrunzător, care numai în biserică se poate vedă. Clerul i-a făcut omagiile.

Bătrînul de 84 ani, prepositul Moldovan a mers și a sărutat mîna tînărului arhieru de 35 ani.

Și după el au urmat toți canonicii, protopopii și preoții, dela cel mai bătrîn până la cel mai tînăr. Era un moment solemn în acest act de supunere, în care constituțiunea bisericii creștine a eșit marcant la iveală.

După acest act a urmat discursul episcopului.

Ca cuprins, acest discurs e mai tot una cu „epistola pastorală”.

Dar încă odată s'a dovedit forța de orator sincer a episcopului Radu. Bogăția sentimentului lui pătrunec dă cuvîntului rostit o căldură și un colorit pătrunzător. În decursul vorbirii, deși mai nainte părea obosit, oratorul se reînviorează, și vorbia cu atîta putere, cu atîta sentiment dela inimă, de pătrundea pe toți. Cea mai perfectă liniște s'a observat în biserică, în tot decursul vorbirii, 1/4 de oră, liniște, care era întreruptă din când în când numai de aprobările și aclamările auditorului. Mai ales îndușor și pătrunzător a fost momentul, când episcopul a

accentuat de nou obârșia sa din opincă, și exclamă, că „sânge din sângele nostru, și os din oasele noastre, vom ca totul să mă jertfesc și să mă sfîrșesc pentru binele vostru dezvoltînd și pîzind așezămintele voastre sacre și culturale”.

Vorbirea a făcut adîncă impresiune și a statorit deja și între străini renumele noului episcop.

Liturgia.

Sfîrșindu-se actul instalării, s'a început serviciul divin, cu mare pompă. A cântat corul catedralei, cu succesul obicinuit. La 12 ore, când s'a finit liturgia, episcopul a împărțit binecuvîntarea apostolică, din autorizarea Papei, binecuvîntare împreună cu indulgență plenară pentru cei ce se împărtășesc în condițiunile prescise.

Recepțiunile.

De abia sosit în reședința sa, după un moment de odihnă, Episcopul a primit deputațiunile. Au fost doar peste 20 de deputațiuni. Toți au ținut vorbiri, și tuturor le-a răspuns mai tot cetind în limba, în care l-au salutat. Numai clerului romano-catolic i-a răspuns, nu ungurește ci latinește. Declarațiuni deosebite nu s'a făcut din nici o parte. Peste tot politica a fost evitată, lucru firesc, nefiind instalarea un act politic.

Confesiunile.

Deputațiunile au urmat astfel:

1. Capitlul, clerul diecesan și poporenii. Orator vicarul P. Pop.
2. Romano-catolicii, conduși de parochul, care a vorbit ungurește. Episcopul i-a răspuns, foarte frumos, dar latinește. Asta s'a remarcat cu oarecare indignare între ei.

Biserica, soră.

A treia deputațiune a fost clerul gr-or. român, condus de protopresbiterul, dl Dr. George Popovici. Oratorul a zis cam următoarele:

„Preasfințite! Zilele de bucurie ale poporului românesc sînt foarte rari. De aceea însă în câte o atare zi bucuria noastră este mare. O atare zi este și aceasta, când Il. Ta ocupi scaunul episcopesc al Lugojului, între semnele de bucurie a tuturor. Noi preoți ortodoxă română din Lugoj împărțim pe deplin bucuria de oște. Deși există între noi deosebire de credințe, totuși ne bucurăm din inimă, că biserica soră a căpătat arhieru din stîlul poporului. Ridicat, precum Il. Ta, ai mărturisit în fața lumii, din stîlul țeranului român îți poftim, ca Dumnezeu să te învrednicească a fi poporului păzitor și turmei bun păstor.

„Să trăiți la mulți ani!”

Episcopul Radu, evident emoționat, a răspuns cam următoarele:

„Cu deosebire bucurie primesc salutările și bineventările ce-mi aduceți. Bine cade inimii mele se vă ved în acest moment aici. Pentru-că deși, cum Preanonate ai accentuat, există între noi deosebiri cu privire la credințe, totuși noi toți ne rugăm pe o formă în biserică „pentru unirea tuturor” și cerem în rugăciune dela Domnul ca să ne unească într-o turmă, sub un păstor. Astfel în dorul nostru una sîntem.

Dar și până când D-zeu în nepătrunsele sale planuri va împlini acest dor, ascultînd rugăciunea, care unanim resună dela altarele ambelor biserici, legătură comună avem în dragostea frățească și creștinească, care se sălășuească întru noi. Și până atunci comun teren avem, același nume românesc, aceeași legătură de sânge și de limbă, care se ne țină în strînsă frăție”.

Cuvintele acestea au fost primite cu drag.

3. Israeliti au fost conduși de Dr. Handler, un rabin foarte simpatic, cult și bun orator, tînăr, frumos, cu barbă scurtă, îmbrăcat în reverendă și cu colar el se descrie ca un preot unit. Pe fața și ținuta lui aceeași evlavie și bunătate ca și pe a unui distins preot de ai nostri. Cu mîinile cruce, el a vorbit ungurește, cu mult aplomb și succes oratoric, mărturisind că crede a fi găsit în episcopul un bărbat luminat, umanitar, tolerant și adevărat pe care cu devotament îl salută cu cuvîntul scripturei: „Binecuvîntat e cel ce vine întru numele Domnului”.

Aceste ultime cuvinte le-a pronunțat ovreiește și ungurește. Episcopul i-au răspuns grațios.

(Va urma).

Primul cuvînt pastoral.

(Urmare).

O, da! Prin învîțăturile lui Isus, omul i-a văzut demnitatea ridicată din noroiul lumii trecătoare, până la aceea a fiilor lui Dumnezeu, ear' sentimentul libertății, ce i-s'a smuls din cătușele patimilor, i-a întărit, și până întru atîta i-a făcut inviolabil sanctuarul conștiinții din pieptul său, încât se simte mare, înălțat și liniștit chiar și sub loviriile cele mai nelindurate ale vieții din valea plîngerilor. Pentru-că în același dumnezeesc învîțător i-s'a dat totodată modelul fără de seamăn al tuturor virtuților, și încă nu numai ca un ideal sîc, ale cărui frumsețe, poate că le-ar ști admira, dar fără de a se și ști îndupleca a le întipări întru zilnicile sale acțiuni. Îndemnînd pe om a-i urma pe calea cea grea a virtuților, Isus i-a dat și mijloacele de lipsă spre a se putea ținea cu statornicie pe urmele lui, lăsîndu-i în tainele sînte, ce au izvorit din strîpunsă coasta sa, o comoară nesecată de daruri, cu al căror ajutor își va putea dobîndi iertarea păcatelor și va putea ajunge la scopul său ca un muncitor căruia răsplată se datorește, ca un ostaș căruia s'e dă cununa, căci bine s'a luptat. Pregătind aceasta răsplată de fericire fără de sfîrșit celor ce păzesc porunciile sale, Christos în același timp a arătat omului împetrit întru păcatele sale prăpăstiiie fatunerecului celui mai din afară, înfricoșatele spelunci ale iadului, unde stăpînește plîngerea și scrișnirea dinților. Spre a scăpa pe om de această deapăsă nesfîrșită, croită de dreptatea lui Dumnezeu păcătului de moarte, Isus, întru nemărginita sa bunătate, ca unul carele n'a venit în lume să cheme pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocîință, s'a îndurat a se asemîna pe sine unui păstor carele lasă nouzeci și nouă de oi în pustie spre a merge după ceea-ce s'a pierdut, și aflîndu-o o aduce pe umerii sei; unul părinte carele se bucură și se veselește îmbrățișînd pe fiul seu cel rătăcit, căci mort era și a înviat, și pierdut era și a aflat; și carele se lasă să-i sîrute picioarele o femeie păcătoasă și îi iartă toate păcate, căci mult a iubit.

Căzînd, ca și această femeie păcătoasă, la picioarele aceluiaș mîntuitor răstignit pentru iertarea noastră, și privind cu speranță spre nemărginita bunătatea lui, Sfîntul Augustin, cu ochi scaldăți în lacrimi a exclamat: Numai tu singură ești, o dreptate, o, inocență învingurată de o lumină curată și strălucitoare care îndestulești nesaturatele noastre dorințe. În tine găsim noi odihnă profundă și viețea plină de o liniște nemăsurată. Cine intră în tine, intră în plinătatea bucuriei, desfătîndu-se la izvorul înăuși al binelui suprem! Oh! în tineretele mele, alunecînd pe povîrnișul plăcerilor, eu repede m'am depărtat dela tine, o Dumnezeule meu, și rătăcind îndată făcutu-mi-am mie însu-mi o întinsă pustietate de durere! Ce altă soartă mai avem de așteptat? Făcîndu-ne-ai tu Doamne pentru tine, și vecinic neliniștită este inima noastră până când nu se odihnește întru tine.

Precum apoi după asprimile înghețului din iarnă, la ivirea binefăcătoarelor raze de lumină și de căldură ale soarelui de primăvară, se deșteaptă din amorfite ființele văzute, reînviează și răsăr din rețele pămînt, reînviind și, ori dobîndindu-și forțele pentru conservarea vieții, pentru creșterea și reproducerea lor; astfel la ivirea lui Isus Christos, soarele inteligențelor și a inimelor în ordinar moral, împreună cu individul s'a deșteptat din letargia seculară și societatea omenească, părăsind întunecimea idolilor și cu pași măreți îndreptîndu-se spre o viață nouă, vrednică de menirea ei. Istoria a două mii de ani cu mîndrie dovedește, că oriunde a străbătut dumnezeiasca Evanghelie cu strălucirea învîțăturilor lui, cu sfințenia poruncilor lui, cu perfecțiunea sfaturilor lui, cu blîndețea, tăria și adîncimea simplicității admirabile a maximelelor lui acolo, în scurtă vreme, fără de sguduirea formelor de ocîrmuire, fără de măgulirea patimilor, ba chiar în butul violenței focului, ferului și a tot felul de persecuțiuni din partea tiranilor, — a schimbat fața pămîntului, îmbrățișînd cu imbelșugare printre oameni germenii sănătoși ai unei renașteri sociale, ca și care nu s'a mai văzut, și aruncînd bazele unei civilizațiuni puternice și glorioase, care n'a putînzat a se ridica pe ruinele barbariei mai mult ori mai puțin împodobită cu niște aparențe culturale.

Principiul fundamental al societății omenești în adevăr, spre a nu schița decât în lineamintele cele mai generale acest tablou, — este autoritatea, prin care se menține ordinea,

și se stabilește unitatea armonică a corpului social din mulțimea raporturilor ce rezultă între oameni prin firea lucrurilor, și prin împrejurările feluritelor graduri de capacitate intelectuală, de muncă sau de avere. Cu cât acest principiu e mai solid, mai respectat, mai adînc întipărit în inimile membrilor societății, cu atît mai tare e garantată existența ei liniștită, cu atît mai mult e asigurat progresul și înflorirea ei. Și din contră, în măsura în care se știrbește acest principiu, prin nerespectarea lui din partea supușilor, sau prin excesele, abuzurile și esagerările pornite din partea celor ce ar fi chemați a-l susține, în aceeași măsură se slăbește societatea înăuși, i-se veșteșesc roadele, i-se micșorează ori chiar i-se curmă binefacerile.

(Va urma).

3/15 Maiu.

Serbarea zilei.

În Lugoj.

— Raport special. —

Lugoj, 16 Maiu n.

La noi 3/15 Maiu s'a sîrbat mai deosebit decât ori-cînd și ori-unde. Instalarea episcopului Radu ne-a pus în plinul unei mari și continue sîrbători. Dar această nu ne-a lăsat să uităm de amintirea specială a zilei mari istorice, ceea-ce s'a făcut aseară, la „Concordia”. Centrul acesta era plin de Români din ioc și din depărtări. Capela lui Nica zicea frumos. Cătră miezul nopții s'a început apoi închinarea acestei sîrbări întru speciala amintire a zilei mari.

Dl Dr. Eug. Pădăceanu din Vinga a fost cel dintăiu, care print' un cuvînt aventat a rupt tăcerea asupra faptului de toți simțit și a celebrat însemnătatea zilei.

Musica a intonat *Deșteaptă-te Române* și corul condus de dl Vidu a cîntat frumoase doine.

A vorbit apoi dl Vidu, arătînd însemnătatea zilei pentru instalarea episcopului. Prin acest cuvînt momentul istoric se părea dat la o parte. S'a ridicat însă dl Dr. E. Dăianu, directorul „Tribunei”, care a sosit aici pentru instalare, și a analizat și espus mearcî neprețioasă importanță politică a faptului istoric legat de această zi, pe care nici un episcop din cei mai iluștri și nici o instalare nu o poate micșora. Efectul vorbirii dlui Dr. Dăianu a fost mare și de înalt entuziasm.

Astfel în cîntări și vorbiri sîrbarea a durat mult. Axente.

În Cluj.

— Raport special. —

Cluj, 17 Maiu n.

Tinerimea universitară română din Cluj credincioasă tradițiilor de până acum a sîrbat și în anul acesta cu demnitate ziua memorabilă a adunării naționale din Blaj.

Programul sîrbărilor a fost următorul: Dimineața la 9 ore o mare parte a tinerimii în frunte cu corul a luat parte la sf. liturgie celebrată în amintirea martirilor din 48.

După finirea serviciului dumnezeesc a avut loc o bine succasă „ședință publică” la care a asistat și dintre inteligenți un număr considerabil împreună cu familiile lor.

Sala frumos decorată cu verdeță și cu un tablou național s'a împopulat în curîno așa, că îndată după 11 ore s'a puresc le executarea programului, care a stat din următoarele puncte:

1. „Deșteaptă-te Române”, exec. de corul tinerimii.
2. „Doina lui Eminescu”, declamată de V. Moldovan.
3. „În pădure” de T. cav de Flondor, exec. de corul tinerimii.
4. „Cuvînt ocașional”, cetit de G. Dubleș.
5. „Noi vrem pămînt” predată de E. Frunză.

Programul deși scurt a succes foarte bine. Declamatorii au declamat cu simț, corul a fost bine instruat și condus, ear' cuvîntul ocașional a fost bine rotunzit și meduos.

După cât am putut afla publicul s'a depărtat foarte mulțumit dela această ședință publică, păcat numai că n'au luat parte și mai mulți.

După amezai s'a făcut o mică excursiune la „Herțegovina”, o grădină în apropierea Clujului. Tinerimea cu tot timpul nefavorabil a participat în număr mare și o veselă petrecere s'a încins la masa întinsă.

Cătră seară au venit și vre-o 2—3 familii primite cu ovațiuni. Celelalte familii române au absentat mai ales din cauza vremii nepretinoase.

Seara ear' s'au intrunit tinerii și o parte a familiilor în hotelul „Central”, unde s'a continuat petrecerea cu multă animație până târziu.

În legătură cu acest raport țiu se vâ comunică câte ceva și despre adunarea generală a despărțământului XIV. a „Astrei”. Tinerimea va merge în număr considerabil, ear' corul va da și o mică producție. Se vor ceti disertațiuni pentru popor etc. Comitetul despărțământului încă face propagandă, ca să ia parte și familiile din Cluj, ca astfel să putem improviza și o mică petrecere în locul „maialului”, de care a trebuit să abdicem. Sperăm, că în urma repetatelor apeluri și provocări cei chemați vor face tot posibilul ca ad. gen. să se succedă bine.

La timpul seu voui raporta.

V. mol.

CRONICĂ

Sibiu, 19 Maiu n. 1897.

3/15 Maiu în Reghin. Din Reghinul-săsc nu se scriu următoarele: „În seara de 3/15 Maiu s'a fost o convenire frumoasă socială în Reghinul-săsc, la „Café central”. S'au prezentat în număr frumos inteligenții din oraș și câți-va din jur. După cină a urmat dans, care a ținut până câtră ziua albă. E mare bucuria printre si nostri, că nu s'a dat uitării nici de astă-dată glorioasă și memorabilă zi de 3/15 Maiu.”

Constituire. Sântem rugați a publica următoarele: Fiind conchemați și noi învățătorii din tractul Reghinului-săsc la o ședință de a ne constitui în despărțământ pentru reunirea învățătorilor gr.-cat. din arhidieceza de Alba-Iulia și Făgăraș, ne-am intrunit în ziua de 12 Maiu 1897, în număr de 19 inși. După-ce preanoratul domn protopop Petru Uldocan a deschis ședința, arătând că este de necesară o astfel de reunire învățătoarească și după-ce a salutat pe cei prezenți, ear' discursului ținut de preanor. domn protopop i'a răspuns și mulțumit prin vorbe frumoase tinerului învățător Teodor A. Bogdan, se pucea la constituire, care se face astfel: Președinte George Maier. Note: Mihail Pascu. Casar: Ioan Pop. Bibliotecar: Alex. Roman, ear' delegați pentru ședința ce se va ține în Blaj: Teodor A. Bogdan, George Bucur, Radu Nicolae.

† **Grigorie Păucescu.** România se află de nou în doliu. Încă unul dintre cei buni ai ei a trecut la cele eterne, regretat de toți cari i-au cunoscut eminențele calități.

Grigorie Păucescu, distinsul jurist român Duminecă la orele 7 dimineață s'a stins din viață după o lungă și dureroasă suferință. Țeara perde întru-nul un bărbat de frunte care s'a distins în toate ramurile muncii și ale progresului. Grigorie Păucescu era înzestrat cu o inteligență superioară; jurisconsult de prima ordine, om cult în toată puterea cuvântului, orator admirat de toți câți l-au auzit vreodată vorbind.

În cariera sa politică și parlamentară, el a dat dovezi netăgăduite despre destoinicia sa ca ministru, ca orator parlamentar și ca luptător de rindul antău.

A muncit și pe terenul presei ca director al ziarului *Ținutul și Epoca* din București și al Grigorie Păucescu s'a arătat un mănăitor dibaci al condeiului în susținerea ideilor sale și în combaterea partidului contrar. Dela 1895 s'a retras din partidul conservativ, din care făcea parte și a început a lucra alături cu partidul liberal.

Disparițiunea lui Grigorie Păucescu va fi viu simțită de toți acei cari l-au cunoscut și-au putut să-l aprecieze atât în viața publică cât și în cea privată.

Inundări în România. Dia București ni-se scrie, că în urma ploilor din zilele acestea în părțile sudice ale României au fost mari inundări. Comunica de tren între București și Verciorova e întreruptă, deoarece-ce la Slatina s'a rupt podul căii ferate. Marile inundări au întrerupt comunicația de tren și între București și Predeal.

Comoară în Baia-mare. La mănăstirea minorităților din Baia-mare trei locuitori au aflat nu de mult, cu prilegiul unor reparări, un sac bine înțesat cu bani de argint. Cinci zile lucrătorii au ascuns sacul, apoi l-au predat totuși stărețului, cari l'a trimis la poliție. O mare parte a banilor e din 1845; la un loc au o greutate de 16 chlg. 40 dgr. Se crede, că banii au fost ascunși în mănăstire pe vremea revoluției din 1848.

Dela frații macedoneni primim veste îmbucurătoare. Săptămăna trecută s'a făcut înaugurarea unei nouă școli primare române la Gopeși. Clădirea este una din cele mai frumoase din Macedonia și a fost construită în urma stăruinței Eforiei școlilor române din frumoasa sumă de 20,000 lei, contribuții de locuitorii din Gopeși.

Descoperire arheologică. În Cetele-de-Baltă s'a făcut zilele acestea o interesantă descoperire, cu prilegiul restaurării vechii biserici a reformatorilor. Anume sub altarul de odinioară s'a aflat la o adâncime de câțiva metri o criptă, în care erau trei sicriuri de lemn. Întru-nul din acestea s'a găsit un schelet, învelit într-o manta de

catifea roșie și împodobit cu 3 brățare de aur, cu un lanț de aur, cu inele, cu cercei și cu alte multe podoabe prețioase.

Din ciobotar — Pașă. Locuitorul din Timișoara Frideric Bachman, un biet bătrân orb și sârac lipit, a avut deunăzile o rară bucurie sufletească. I'a scris un fiu al seu, care dispăruse deja de prin anii 50, fără a i-se mai ști de veste. Acum fiul crezut perdut i'a scris tatălui seu, că e Pașă în armata turcească și în curând va reveni în patrie, să-l revadă. Aventurosul Pașă a fost în Timișoara înas la un ciobotar. Prin anii 50 a dispărut fără de veste și de atunci tatăl seu nu l'a mai aflat de veste. Întreprinzătorul înas s'a dus mai întâiu la Trieste, apoi în Arabia. Vre-o 5 ani i'a petrecut ca matros pe o corabie italiană, până-ce după multe pățenii și peripeții a ajuns în armata turcească, unde a dus-o până la gradul de Pașă.

Conflict între socialiști și poliție. Socialiștii din Budapesta au ținut alaltăieri seara o adunare, la care s'au adunat vre-o 300 de oameni. Primul și unicul orator, cunoscutul socialist Pfeiffer Sándor, a început să atace violent poliția și gendarmeria. Comisarul poliției a provocat pe vorbitor să se modereze, dar acesta nu se supuse. Atunci comisarul disolvă adunarea. Socialiștii însă declarară, că nu părăsesc sala chiar de se va face vârsare de sânge. Atunci 300 de poliști, poștați în curte, sparseră ferestrele sale și pătursând înăuntru o goliră de socialiști.

Deținerea unui hoț de tablouri. Poliția din Viena a arestat alaltăieri un bărbat foarte elegant îmbrăcat, care fusese două tablouri, unul în preț de 4000 fl., celelalt în preț de 1000 fl., din vestita galerie de tablouri a contelui Iaromir Czernin. Hoțul a zis, că se numește Radványi István. La interogator a spus, că acum pentru prima-ora s'a încercat să fure tablouri; despre furturile de tablouri din Budapesta și Viena nu ține nimic. În cursul răspunsurilor hoțul a dovedit o cunoștință uimitoare în ale picturii. Poliția crede, că tot el a comis și furturile de tablouri din Budapesta și Viena, săvârșite mai când era.

În cușoa leilor. O scenă penibilă s'a petrecut săptămăna trecută în circuitul grădinei zoologice din Viena. Era reprezentare. Îmblânzitoarea din circ, o contesă, intrase tocmai în cușoa leilor, să-i înceapă debutul. Un leu nu voia nici-decum să se supună poruncilor îmblânzitoarei, care începuse atunci cu amenințările. La aceasta cei doi lei din cușoa deveniră atât de furioși, încât se aruncară asupra îmblânzitoarei. Din nenorocire că-i-a servitori de lângă cușoa reușiră a scăpa pe biata femeie din ghiazele leilor, alungându-i cu niște rude de fier. Rănilor îmblânzitoarei au fost atât de ușoare, încât peste două zile ea a putut să pășească din nou în fața publicului.

O vijelie turbată cu grindină ca alunele a bătut alaltăieri în Lemberg, făcând pagube mari. Coperișele multor case au fost stricate, ear' stâlpii felinarelor rupți. Mari pagube a făcut vijelia mai ales în parcul orășene, unde a smuls din rădăcini 28 arbori sdraveni, ear' câți-va i'a rupt.

Csordás Lidi a nebnut. Una dintre principalele acușate în procesul otrăvitoarelor din H.-M.-Vásárhely, Csordás Lidi a nebnut alaltăieri, în temnița din Seghedin. Femeia aceasta și-a otrăvit pe mamă-sa și câte-ve rudeni mei de aproape. De când a fost aruncată în temniță, conștiința redeșteptată o mustra necontenit, până ce a nebnut-o. Nebnut a izbucnit atât de violent, încât otrăvita a trebuit pusă în cămașa de forță.

Poporația Rusiei, după statistica oficială, a fost în Ianuarie c. de 129,211,833 suflete față de 108,819,332 din anul 1885. Din orașele cele mai de frunte: Petersburgul are 1,267,023 locuitori, Moscova 988,610, Varșovia 614,752, Odessa 404,651, Lotria 314,780, Riga 282,943 și Kiev 218,750.

Știri măruntie. Regele Oscar al Suediei a fost numit doctor de onoare al facultății filosofice din Viena. — Țarul și-a exprimat adăncă părere de rău câtră familiile victimelor deraierii de tren dintre Walck-Dorpat. — Orașul Budweis e inundat în împrejurimi de riul Moldva, care amenință cu potop. — La banca de Neapole s'a descoperit o lipă de 1 1/2 milion lire. — În Paknam a explodat fabrica de praf de pușcă; întreagă zidirea e dărâmată; 25 locuitori omorâți; explozia a provenit dintr-o țigare.

VIEȚA SOCIALĂ.

Concert în Bozovici.

Tinerimea plugară română din Bozoviciu, sub conducerea d-lui Richard Kvatsak, aranjază, din incidentul hramului bisericesc, la înălțarea Domnului în 3 Iunie n. a. e. c., un „Concert” împreunat cu teatru și joc, ce se va ține în grădina casei române în favoarea înființării cor vocal bisericesc gr.-ort. din loc. Prețul locurilor: local I. fl. 80 cr. local II. 50 cr., local III. 30 cr., loc de stat 20 cr. Începutul precis la 8 ore seara. Biletele de intrare se află la d-nii Ioan Stanoiloviciu și Teodor Cristoiu și seara la cassă.

Programa.

a) **Concertul.** 1. Motto: „Arma noastră se ne fie”, cor bărbătesc de R. Kvatsak. 2. „Bobocel și inele”, cor bărbătesc de I. Vidu. 3. „Moțul la drum”, cor bărbătesc de I. Vidu. 4. „Vino lele”, cor bărbătesc de I. Vidu. 5. „Sum fecior sdravân”, cor bărbătesc de R. Kvatsak. b) **Teatrul.** Țeranul în slujbă vondeville în 4 acte de N. St... u. Persoanele: Pavel, țeran bogat: economul Paul Smeu; Maria, soția lui: d-șoara Petra Dimitrieviciu; Florica, fata lor: Ana Ruva; Ilie, țeran sârac: Pann Licareți, căldărar; Stana, soția lui: d-șoara Elena Petreucan; Vasiliță, fecior de țeran: Simeon Smeu; Ianco, protopretore: tinerul Iancu Matei; Lisandru: economul Ioan Adamescu; Preotul: Teodor Cioc, faur; Învățătorul: Pavel Iera, croitor; Judele vechiu: Simion Stanciu, econom. Cuvântul de închidere îl rostește dl preot Ioan Brinzeu. După producție urmează joc până dimineața.

Posta redacției.

Dlul Ioan Paul prof. Iași. Adresați-vă Învățătorului Gavril Aluș din Bața, comitatul Sălajului posta Hadad. „Curs nou”. Nu vezi bine lucrurile. Drep-tatea a publicat anunțul din întrebare ca orice alt anunț plătit. L'am fi publicat și noi și ori-care altă foaie națională. Nu se publică.

Mai nou

Scandal în parlamentul austriac.

În Reichsrathul din Viena s'au întemplat eri scene penibile, provocate din partea opoziției. Deputații s'au înjurat reciproc și s'au amenințat cu pumnii, ear' pe deputatul polon Sikker, care are cuvântul, opoziția nu l'a lăsat să-și rostească vorbirea. Președintele Kathrein văzând scandalul a căpătat sgârșiri de inimă, ear' ministrii, iritați și indignați, au părăsit ședința unul câte unul. Linșteea nu s'a putut restabili, prin urmare președintele a suspendat ședința, amânând ținerea ei pe timp nehotărât. E vorba de prorogarea parlamentului.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

„Foaia pedagogică” nr. 9 are următorul cuprins: Câteva din actele gândirii în lumina pedagogică de D. Comșa. — Modele de lecțiuni: Ocuparea Daciei prin Traian de Dr. Ioan Stroiă. — Din literatura școlară de Dr. I. Stroiă. — Informațiuni. — Felurimi.

„Foaie literară”, nr. 5 cuprinde: Logodnica contelui Stuart (urmăre) de L. Rudow Suciu. — Concurs pentru un premiu. — Pe treapta cea de sus (urmăre) de Rudow. — Trandafirul de Iaroslav Vrehlicky, tradusă de G. Bogdan Duică. — Concurs pentru morală, de „Redacția Familiei”. — Cronică săptămănel. — Din România. — Din străinătate — Ghicitori. — Poșta Red.

Cărți didactice. La librăria diece-Caranebeș au apărut următoarele cărți didactice: „Religiunea în școala populară” îndegătări melodice de Dr. Petru Barbu, (preț 30 cr.), și „Fisica pentru școalele populare” de Iosif Balan, partea I: mecanica și căldura (preț 25 cr.)

Economia națională nr. 1, cuprinde: P. S. Aurelian: Cuceririle economice ale Germaniei. — Silvestru Moldovan: Despre Ardeal și bogățiile lui. — P. S. Aurelian: Discurs rostit în cameră cu ocazia discuției generale asupra proiectului de lege pentru înființarea casei rareale. — V. S. Moga: Revista apromonică și comercială. — I. Căndea: Importarea tutunului în Europa. — Cronică economică, agricolă, industrială și comercială. — Banca Națională a României.

„Datorințele vieții religioase-morale ale creștinismului drept-credincios” este titlul unei cărțicele bune și folositoare pentru poporul nostru și deosebit pentru școlari. Cartea cuprinde pe lângă o mică introducere în credință, iubirea și speranța creștină: Simbolul credinței, Porunciile dumnezeiești, Porunciile bisericesti, Faptele îndurării trupesti, Faptele îndurării sufletești; Sfaturile evanghelice; Rugăciunea dumnezească, Născătoare de Dumnezeu, Doxologia. Cartea este tipărită cu multă îngrijire și pe hârtie foarte fină. Atragem atențiunea preoților și a învățătorilor noștri asupra acestei cărți, de altfel potrivită pentru premierea școlărilor buni. Prețul 5 cr., ear' cu o iconiță foarte frumos executată, în stilul bisericii noastre gr.-or. 7 cr. De vîndut la librăria diecesană, Caranebeș.

Bibliografie.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu. 1.—
Țerănceuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Molnaru
Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu. —.75
La tine copilă dragă. Romanță de Droianu. —.50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann
La blonde. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann
Turda. Marș patriotic de Paulmann
Hora reginei. De Sigis. Paulmann. —.25
Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann
Marș turcesc. De Sigis. Paulmann
Intermezzo pentru piano de M. Capșa
Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirilo. 1.—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu
La fille du Marin. Vals de Ivanovici
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps. —.75
Linște. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide. 1.—
Am plâns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirilo. —.75
Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirilo. —.75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochilăbi. —.25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker. 1.—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu. —.50
Sărba mirilor. De C. Dimitrescu. —.50
Iubileu. Marș de Gh. Fotino. —.75
Surorile. Hora de Gh. Fotino. —.50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu
Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu
Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel. —.50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz. —.50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu. —.57
Ai plâns și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu. fl. —.50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu
Pictori! De E. I. Alexandrescu
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu
L'affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu. —.50
De Brailă la Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu. —.50
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan. —.50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan. —.50
Didi. Polca mazuca pentru piano de Ioan D. Burlan. —.75
Ivorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide. —.50

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Călindarul xilei.

20 Maiu n. 1897.

Julian: † S. Ap. și Ev. Ioan.
Gregorian: Francisca.
Soarele: răsare 4 24, apune 7 36 m.

Sosii în Sibiu.

În 19 Maiu n. 1897.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Ioanides din Brașov, I. Weiss din Viena, I. Schantez din Câmpeni și Bretschneider din Gymes, comercianți; V. Stadner și I. Gombos, privatieri din Vidra; Por, director din Brașov; Privoznic, Römer și Hönigsfeld din Viena, F. Gylberger și I. Goldberger din Budapesta, toți voiajori.

Hotel „Neurhrer”. V. Olman din Graz, I. Perl și G. Monti din Viena, voiajori; I. Deutsch, comercianți din Viena.

Hotel „Maltzer”. Lichstein din Turnu-roșu; M. Lernzer din Boița; Borsch, locotenent din Biserica-Albă.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Joi, 20 Maiu n.

Pentru prima dată:

„C A R M E N”.

Mare operă în 4 acte de Georges Bizet.
Începutul la 1/8 ore.

Dr. Vuia

și-a început practica de medic curant la

Băile Herculane

(Mehadia). [1872] 1 1

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Maiu n. 1897.

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Băntănesc vechi	75	—	76	7.45
Grâu dela Tisa	75	—	76	7.70
Grâu „Pesta”	75	—	76	7.65
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76	7.75
„Bacica”	75	—	76	7.75
Grâu ung. de Nord.	75	—	76	7.85
Săminte, vechi ori noue				
Sotal				
Calitatea per hect.				
dela	până	dela	până	
Săcară				
Orz	70—72	8.25	6.30	
de noțre	80—82	4.20	4.60	
de vinat	82—84	5.—	5.80	
de buru	84—86	6.80	8.—	
Ovăs	88—91	5.75	6.20	
Cucuruz (porumb)				
băntănesc		8.45	3.65	
de altseu		3.85	3.40	
Mein				
Hrîșcă				
		4.10	4.60	
Grâu				
Cucuruz	Sept.-Oct.	7.04	7.40	
Ovăs	Mart.-Apr.	8.47	8.49	
	Indie-Aug.			
	Mart.-Apr.			
	Oct.			
Produse diverse				
Sei				
Cururi				
dela	până	dela	până	
Săm. de trif.				
„				
Oleu de rap.				
Uns. de porc				
Sikinnă				
Să				
Frang				
Lictar				
Miere				
Ceară				
Lucernă ungurească				
radnat				
dela Pesta		54.50	55.—	
dela țeară				
avântată		53	54.—	
afumată				
glaven, nou		22	28.—	
băntănesc				
brută				
galbînă străcurată				
de Rosenau				
Spirit				
Bani				
Brut, pentru rafinării		14.75	15.—	
Rafinat, pentru comercianți mari		52.50	53.—	
Brut,		50.50	51.—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 18 Maiu n. 1897.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.44	vînd. 9.50
Lire turcești		10.56	10.62
Imperial		9.52	9.57
Bank ruscești 100 a.		126.15	127.—
Galbeni		5.60	5.65
Napoleon-d'ori		9.47	9.53
„ (ruscești)		9.45	9.50

Bursa de Budapesta.

Din 17 Maiu n. 1897.

Renta de aur ung. 6 1/2		122.65
„ „ 4 1/2		10.—
„ „ val. cor. 4 1/2		123.20
Imprumutul căilor ferate ung.		123.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		101.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		121.60
Bonuri rurale ung.		97.—
„ croate-slavone		101.60
Obligațiunile desp. regalilor		101.60
Imprumut cu premiu ung.		152.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		142.—
Renta de hârtie austriacă		102.—
„ de argint austriacă		101.60
„ de aur austriacă		123.—
Losurile austriace din 1860		159.—
Acțiunile băncii austro-ungare		958.—
„ de credit ung.		—
„ „ „ austr.		—
Scrieri fondare ale institutului de credit și economii „Albina”		101.75
Argintul		5.69
Galbeni împărătești		5.67
Napoleon-d'ori		9.54
Mărci 100 imp. germane		58.83
London 100 Livres sterlingi		120.—

Bursa de Viena.

Din 13 Maiu n. 1897.

Renta de aur ung. 6 $\frac{1}{2}$	122 65
„ „ „ 4 $\frac{1}{2}$	100.—
Renta ung. v. c. 4 $\frac{1}{2}$	123 20
Imprumutul căilor ferate ung.	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	102 40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	121 60
Bonuri rurale ung.	97 30
„ „ croate-slavone	197 50
Imprumut cu premiu ung.	152. —
„ „ pentru regularea Tisei și Seghedin	142. —
Renta de hârtie austriacă	102. —
„ „ argint austriacă	101 07
„ „ aur austriacă	173. —
Losuri austriace din 1860	119. —
Acțiunile băncii austro-ungare	958. —
„ „ de credit ung.	—
„ „ de credit austr.	—
Argintul	56
Galbeni împărătești	6 67
Napoleon-d'ori	9 56
Mărci 100 imp. germane	58 87
Leu'on 10 Livres sterlingi	120 05

Pentru neguțetori!

De vânzare

Într-o comună românească cu peste 3000 locuitori se află o
Prăvălie cu mărfuri de băcănie și de ferărie
care există de 20 ani și unde se vinde foarte bine. **Eventual se vinde și casa.**

[1841] 1-3

Informațiuni mai amănunțite la administrația „Tribunei“.

Să vinde numai calitatea cea mai bună.

Secretul frumuseții istorice Ninon de Lenclos vine la tapet,

pentru-că un mijloc neîntrecut, absolut nestrictăcios, de efect sigur, contra petelor de soare (pistru), alunelelor, asprimii pelli, precum și în contra ori-cărui neplăceri a teintului este

Pomada Ninon

(cea mai bună pomadă din lume).

Prețul unui borcănaș dimpreună cu instrucția de întrebuințare este 60 cr.

Ori-care damă cu grije întrebuințează pudra. O pudră în adevăr aibă însușirea, ca să producă efect fără să bată la ochi, trebuie să poseadă cea mai înaltă perfecțiune în finetă și nu e permis să conțină nici în cea mai mică măsură ingrediente stricicioase. Pudră de bal, salon și de zi, care corespunde și celor mai riguroase pretențiuni, este pudra Ninon, care se lipește de pele, fără să fie văzută și dă îndată teintului albeală, lucire și fineță. Este compusă din rubințe cu totul nestrictăcioase, face pelea elastică și moale ca mătasa, o scutește contra influenței stricicioase a soarelui și a aerului și prin aceasta teintul se păstrează fin și proaspăt până la adânci bătrânețe. — În alb, roșu și galbeniu, cu 1 fl. cutia.

Aether pentru podagră și reumatism. Unic în felul său! Un leac grabnic, contra podagrei, reumatismului, frânturilor, durerii de nevol, tremurăturii, paraliziei, căderii mușchilor, ischias, slăbiciunii și amorțelii mâinilor, picioarelor, șelelor, contra durerii de mușchi provenită din curent, cărceilor, junghiuilor etc. folosește aetherul pentru podagră și reumatism. Are efect bine făcător, sistază durerea, întărește și dă putere, punând capăt suferinței. Un barcan mare 1 fl. unul mic 50 cr.

Serisori nenumărate de mulțumită din cercurile cele mai bune ale societății garantează bunătatea acestui leac.

Recaș, 4 Martie 1896.
Numai Aetherul pentru reumatism al d-voastră mi-a făcut sănătoase membrele. Vă sunt pentru totdeauna recunoscător.
Stadlau lângă Viena, 3 Maiu 1896.

Din probatele d-voastră preparate Ninon Vă rog a-mi trimite cu rambursă; 5 pomade, 2 apă de spălat, 2 săpun și 2 pudră.
Cu stimă Pecovich.

Párdány, 21 Aprilie 1896.
Dlul Teodor Albert în Timișoara. După ce am aflat, că preparatele Ninon până acum sunt cele mai bune, Vă rog a-mi trimite încă următoarele: 2 borcănașe pomadă Ninon, 1 butelie de apă Ninon, 1 pudră Ninon, 1 săpun Ninon.
Cu stimă v. d. Sofia Petrov.

Budapesta, 6 Maiu 1896.
Vă rog a-mi trimite imediat 4 borcănașe de pomadă, 1 apă de spălat, 1 pudră roșu, cum le-am procurat totdeauna dela d-voastră fiindcă preparatele de Ninon le aflu de cele mai bune.
Spiess Catia, strada Ullö 19.

Depositor pentru Sibiu: farmacia I. C. Molnar, str. Căminului 59.

Budapesta: farmacia Török; Brașov: farmacia Victor Roth; Bistrița: farmacia orășenească „la Vulturul negru”; Reghinul-săseș: farmacia Wermescher; Făgăraș: farmacia „La Hygea”; Craiova: farmacia Contesveller. Unde nu se află, se se comande direct dela

Teodor Albert, farmacie orășenească,

[1281] 2-15

Timișoara (Ungaria sudică).

La Librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu,

să află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tinăr” de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte”, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folosite de totuș spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc”, narațiuni de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scerile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire”, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
„Dan”, *roman*, editura librăriei E. Graev & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
„Dan”, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri, editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. . . . 64 cr.
„Din goana vieții”, ediția III. (1895) . . . fl. 1.75.
„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
„Icoane sterse”, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 . . . fl. 1.25

Cel mai nou volum de *nuvele*:

„În viltoare”, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 . . . fl. 1.

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Culegători-tipografi

se caută pentru Tipografia diecesană din Caransebeș. Pla'a conform calificăției. Se preferă cei-ce cunosc limba română, germană și maghiară. Aplicarea urmează imediat. [1839] 2-3

Doritorii se se adreseze către administrațiunea Tipografiei și Librăriei diecesane din Caransebeș, arătând că sub ce condițiuni sunt învoiați a se aplica.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu
de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere
de
Rosmarin.

Aceasta broșură, plină de idei originale asupra *limbei naționale* și a *naționalității*, inferează în cel mai necruțător mod *renegațișmul*.

Prețul cu trimitere francoată e numai 25 cr.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a
bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare

cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicate sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată.)

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de
Sava Popovici Barclan.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barclan.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Portretul
noului Episcop al Lugojului

Dr. D. Radu,

lucrat fin, ca o fotografie, în mărime de 18x29 cm.

Se poate procura dela Librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Prețul 25 cr.

Pentru aceasta sumă se trimite franco prin post.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socce & Comp., 1893) . . . fl. 1.50.

„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Balade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 . . . fl. 1.25.

La comande, care sunt a se adresa „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Văpsirea chimică e superfluă!

Ori-cine poate văpsi acasă, în 10 minute, cămeși și haine, în ori-ce culoare.

Invențiune epocală! 500% economisare!

Cea mai nouă invențiune engleză

pentru văpsirea de casă

MAYPOLE SOAP

Săpun văpsitor englezesc văpsește în ori-ce culoare și nuanță.

În decurs de 15 minute fie-cine poate cu nițică apă feartă și cu acest săpun văpsitor se curăță și văpsească haine, bluze, perdele, baste, mănși de mătășă și de ață, cămeși, ciorapi, cravate, stife de mătășă, panglici, dantele, atlas, catifea, pene de struț, pălării de paie etc. Nici pe mâni, nici pe vas nu rămâne nici o urmă de văpsală. Se poate spăla și nu perde din culoare. Toate hainele le înogeste și modernizează. E scutit de materii veninoase și nu ruinează materialul. **Costă 40 cr. bucata, (de culoare neagră 50 cr.),** cu care se poate văpsi o toaletă întreagă. Fiecare bucătă e provăzută cu o instrucție de folosință.

!!! Patentat în întreaga lume!!!

THE MAYPOLE COMPANY Ltd., LONDON.

Agentură generală:

Budapesta, Bálvány-utoza nr. 5.

Depositor general la:

[778] 9-10

BRÜDER MÉRTEY, Budapesta, Váci-körut 20.

În Sibiu se capătă la: R. Krassovszky.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. VII.
Alexandrescu Ernest I.	„Ai plâns și tu vre-odată?” <i>romantă</i> pentru voce și piano . . . 1.—
„Nu înțeleg”	1.—
„Pictorilor”	1.—
„Un fir electric”	1.50
Belortu D. C.	„L'Affection”, <i>polca franceză</i> pentru piano . . . 1.—
„De Braila à Gènes”, <i>galop</i> pentru piano . . . 1.—	
Burlan Ioan D.	„Serba Bucureștenilor”, pentru piano . . . 1.—
„”	1.—
„Didi”, <i>polca mazuca</i> pentru piano . . . 1.50	
Cristide Dimitrie St.	„Isvorul”, <i>romantă</i> pentru voce și piano . . . 1.—
„Liniste”, <i>valse</i> pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse	„Am plâns”, <i>romantă</i> pentru voce și piano . . . 1.50
„Singurătatea”, <i>romantă</i> pentru voce și piano . . . 1.50	
„Claire”, <i>polca</i> pentru piano	1.—
Decker Carol	„Institutele-Unite”, <i>valse</i> pentru piano . . . 2.—
Dimitrescu Const.	„Serba Bucureștenilor”, pentru piano . . . 1.—
„Serba Mirilor”, pentru piano	1.—
Fotino Gh.	„Iubileul Marș”, pentru piano 1.50
„Suroile Hora”, pentru piano	1.—
Ionescu G.	„Elisa”, <i>polca franceză</i> pentru piano . . . 1.—
„Zéphir”, <i>polca mazuca</i> pentru piano . . . 1.50	
Kneisel Anton	„Souvenir de Zürich”, <i>polca mazuca</i> . . . 1.—
Lutz Mayer	„Pas de quatre original” 1.—
Margaritescu Michel	„Gavotte della Princesse Marie” . . . 1.50
Mironescu Mathilde	„Les beaux yeux”, <i>valse</i> pentru piano . . . 2.—
Molnar Costache	„Teranța”, <i>cântec popular</i> pentru voce și piano . . . 1.—
Nișescu P. G.	„Hora învârtirii”, pentru piano 1.50
Ochiabii G. N.	„Hora Margareta”, pentru piano 50
„Hora terănească”, pentru piano 50	
„Hora ovreicușă”, pentru piano 50	
„Hora nebulă”, pentru piano 50	
„De te-ar prinde neica în crâng” 50	
„Hora Ochiabii”, pentru piano 50	
„Hora nopții”, pentru piano 50	
„Serba oltenescă”, pentru piano 50	
„Hai Cristei”, pentru piano 50	
„Hora luncei”, pentru piano 50	
„Hora Floreasca”, pentru piano 50	
„Hora Zuralia”, pentru piano 50	
„Ca la ușa cortului”, <i>țigănească</i> pentru piano . . . 50	
„Hora Aurora”, pentru piano 50	
„Hora ochesică”, pentru piano 50	
„Hora frunza”, pentru piano 50	
„Flori în vale”, <i>polca mazuca</i> pentru piano . . . 1.—	
Oppelt W.	„Toujours avec argent”, <i>polca franceză</i> pentru piano . . . 1.—
Paulmann Sigismund	„La blondine”, <i>polca mazuca</i> pentru piano . . . 1.—
„”	1.—
„Turda”, <i>marș patriotic</i> 1.—	
Paulmann Sigismund	„Hora Reginei” 50
„Serba păpușelor” 50	
„Marș turcesc” 50	
„Pune talpa la pământ”, <i>brân</i> pentru voce și piano . . . 50	
Polyso-Micunesti N.	„La belle Alexandrine”, <i>mazuca</i> de salon . . . 1.50
Rădulescu Eleutheriu	„Souvenir de Focșani”, <i>polca mazuca</i> . . . 1.—
Schedi Mihail	„Pensées de Printemps”, <i>Morceau de salon</i> . . . 1.50
Schlichting S.	„Kreutz-Polca”, original 1.25
Simionescu Ioan R.	„Doina Jiului”, pentru voce și piano . . . 1.50
Sprescu Oscar	„E greu să uiți”, <i>romantă</i> pentru voce și piano . . . 1.50
Trifu Gh.	„Te iubesc”, <i>romantă</i> pentru voce și piano . . . 1.—
Vasilin N.	„Cecilia”, <i>valse</i> pentru piano 2.—
Zika Anton	„Pe aripele amorului”, <i>valse</i> pentru piano . . . 2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D.	„En Vogue Quadrille” 1.50
„Nunta de argint”, <i>marș</i> 1.—	
Capșa M.	„Intermezzo”, pentru piano 1.—
Cirillo Ant.	„Les fleurs de Mai”, <i>valse</i> 2.—
Dimitrescu C.	„Serba oficerilor” 1.—
Ivanovici	„La fille du Marin”, <i>valse</i> 2.—
Kaps C.	„Daisy Bell”, <i>valse</i> (All Right) . . . 1.50
Lowthian	„Veneția”, <i>valse</i> 1.50
Pursch O.	„Nunta de argint”, <i>valse</i> 2.—

„Veselia română”,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L.	„Vinul de Cotnari”, <i>valse</i> cânt. cu cuvinte rom. și fran. . . 1.—
2. Sayers Henry L.	„Tazarabum-der-4”, cânt. cu cuvinte românești și franțuzești . . . 1.—
3. Filloresanu Al.	„Imnul școlarului”, pentru 3 voci și piano . . . 1.—
4. Alexandrescu Er. I.	„Nu înțeleg”, <i>romantă</i> 1.—
5. Moniuszko	„Cosacul”, <i>cântec polonez</i> , cu cuvinte române . . . 1.—
6. Vargă F.	„Mustăți”, <i>polca</i> cu cuvinte române și franceze . . . 1.50
7. Mureșianu A	„Destăptă-te Române”, <i>cântec patriotic</i> . . . 1.—
8. Dorianu I.	„Liliacul alb”, cu cuvinte române și franceze . . . 1.50
9.	„E. ah! iubirea”, <i>canțonetă</i> pentru voce și piano . . . 1.50
10. Denza L.	„Ochi albaștri”, cu cuvinte române și italiene . . . 1.50
11. Cuna L.	„O dragă Margaretă”, <i>cuvinte</i> de I. Dorianu . . . 1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt	„Lustige Brüder” (Frații veseli), <i>valse</i> . . . 1.—
Voreas D. D.	„In fânul de curând cosit”, <i>romantă</i> . . . 1.—
Wagner F.	„Vulturul”, <i>marș</i> (Unter Doppel Adler) . . . 1.—
Wiest Louis	„Privighetoarea de peste Olt”, <i>potpourri</i> național Nr. 1/2 a . . . 2.—
Nr. 12. Zeller	„Nu fi supărat”, <i>Sei nicht böse</i> , <i>cuvinte</i> de Dorianu . . . 1.—
13. Gozlan	„Visul” (Le rêve), <i>romantă</i> , <i>cuvinte</i> de Dorianu . . . 1.50
14. Dumitriu	„Cât te-am iubit”, <i>romantă</i> 1.—
15. Dorianu	„All Right”, <i>cuvinte</i> române și franceze . . . 1.—
16. Dumitriu	„Serba lui Zdrelea”, cu <i>cuvinte</i> 1.—
17. Dorianu	„La tine copilă dragă”, <i>romantă</i> 1.—

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.